

การพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์และความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ

Brookes and Withrow

บรรจบ ไซติชัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

นันทา โพธิ์คำ, นารินทร์ จันทวฤทธิ์, วิณา ภาคมฤค, เตือนใจ ผางคำ, นงเยาว์ คลิกคล้าย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

อีเมล : winnernews@yahoo.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความรู้ด้านไวยากรณ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังกระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตร์บัณฑิตปีที่ 3 ที่กำลังศึกษารายวิชา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (English Writing Skills) รหัสวิชา ED1087 จำนวน 24 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น 1) แบบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ จำนวน 80 ข้อ ซึ่งออกแบบมาให้สอดคล้องกับกระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow 2) แบบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นบทความต้นฉบับ จำนวน 20 บทความ จากหนังสือ 10 Steps: Controlled Composition for Beginning and Intermediate Language Development พิมพ์ครั้งที่ 2 (Brookes, G., and Withrow, J. 1996). และ 3) แบบวัดความพึงพอใจ ที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูลประกอบด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระจากกัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตรบัณฑิตปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตรบัณฑิตปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow อยู่ในระดับมาก

Development of Learners’ Grammatical Knowledge and English Writing Competence through Brookes and Withrow’s Writing Process Model

Banchob Chotichai,

Mahamakut Buddhist University Sri Lan Chang

Nanta Pokam, Nareerat jantawarit, Weena pakmaluk,

Tuenjai phangkham, Nongyao Klickkly

Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus

Email winnernews@yahoo.com

ABSTRACT

The objectives of the research were 1) to study the student’s grammatical knowledge before and after Brookes and Withrow’s approach in English writing teaching, 2) to compare the student’s English writing competence before and after Brookes and Withrow’s approach in English writing teaching, and 3) to study the student’s satisfaction with learning through Brookes and Withrow’s approach in English writing teaching. The target group of the research was a total of 24 third-year students studying the subject – English Writing Skills (ED1087) – in the second semester of the academic year 2017. The instruments of the research were 1) the 40-item pretest and posttest for the student’s grammatical knowledge, designed in accordance with Brookes and Withrow’s model in English writing process 2) the 10-article pretest and posttest for the student’s English writing competence, taken from Brookes and Withrow’s 10 Steps: Controlled Composition for Beginning and Intermediate Language Development, and 3) the student’s satisfaction form, which was Likert’s five-point rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were comprised of mean, standard deviation and the t-test for Dependent Samples.

The research findings were as follows:

1) The grammatical knowledge of the third-year English teaching students after learning through Brookes and Withrow's model in English writing process was found to be higher than before learning at a statistically significant level of .05.

2) English writing competence of the third-year English teaching students after learning through Brookes and Withrow's model in English writing process was found to be higher than before learning at a statistically significant level of .05.

3) The student's satisfaction with learning through Brookes and Withrow's model in English writing process was found to be overall at a high level.

ความสำคัญและปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากภาษาหนึ่งในโลก และถือว่า ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารในชีวิตของคนไทย และผู้คนทั่วโลกทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา และด้านอื่น ๆ จึงเปรียบดั่งภาษานานาชาติ (International Language) ที่มีผู้คนส่วนใหญ่ นิยมใช้เพื่อสื่อสารระหว่างประเทศมากที่สุดในปัจจุบัน (Crystal, 1997 อ้างถึงใน กาโสม หมายเด็น, 2560 : 34) จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ประชากรโลก รวมทั้งประชาชนคนไทย ซึ่งถือว่าเป็นหนึ่งในพลเมืองโลก จะต้องรู้และศึกษาภาษาอังกฤษให้เชี่ยวชาญในระดับที่ใช้งานได้ สามารถสื่อสาร พูดคุยกับผู้ใช้ภาษาอังกฤษ หรืออ่านหนังสือและตำราภาษาอังกฤษได้ รวมไปถึงการสื่อสารด้วยการเขียนที่ผู้ใช้ภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจได้ ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นสำหรับคนไทยแล้ว ถือว่ามีความยากเทียบเท่าภาษาต่าง ประเทศอื่น ๆ และในกลุ่มทักษะการเรียนรู้ภาษาทั้ง 4 ทักษะนั้น ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่ยากที่สุด และใช้เวลาเรียนรู้นานกว่าทักษะอื่น ๆ จึงจะประสบความสำเร็จในระดับที่เรียกว่าใช้ได้ ทั้งนี้ การเขียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และใช้เป็นหลักฐานการอ้างอิงได้ นอกจากนี้การเขียนยังสามารถใช้เพื่อการสื่อสารได้ในหลายโอกาส และเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กัน เช่น ใช้เพื่อการติดต่อทางสังคมเพื่อการประกอบอาชีพและการศึกษา (ญาดา คุ่มแก้ว, 2547 : 13) อีกทั้งการเขียนเป็นทักษะที่สื่อสารที่ได้ผ่านกาลเวลาและสถานที่ โดยเป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นปัญหา ความต้องการของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน สามารถใช้บันทึกประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิวัฒนาการของสังคม และวิทยาการในแขนงต่าง ๆ หน้าที่ของการเขียนจึงมีนัยทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต การเขียนจึงมีความเป็นอมตะที่มีความเป็นสากล (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2530 : 95) ดังนั้น จึงถือได้ว่าภาษาเขียนเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น อาจเป็นการจดรายการ สิ่งต่าง ๆ เพื่อเตือนความจำการเขียนบันทึกง่าย ๆ การกรอกประวัติส่วนตัว การทำตารางการทำงาน ในชีวิตประจำวัน การตอบแบบสอบถาม เป็นต้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเขียนมีบทบาทในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ การสอนทักษะการเขียนจึงจำเป็นที่ครูจะต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุดในบรรดาทักษะทั้ง 4 ของการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากทักษะการฟังและการอ่านนักเรียนได้รับฟังหรือเห็นข้อความจากผู้อื่น นักเรียนจึงมีบทบาทเพียงแต่การตีความหรือวิเคราะห์ว่า ตนกำลังได้ยินหรืออ่านอะไร ในการพูดนักเรียนสามารถแสดงความคิด ความรู้สึกและมีโอกาสให้คำอธิบายสอดแทรกในบทสนทนาได้ แต่ในการเขียนนั้น นักเรียนจะต้องเขียนข้อความให้ชัดเจนจนผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ การเขียนจึงเป็นทักษะสุดท้ายในการเรียนการสอน จึงทำให้นักเรียนมีปัญหาในเรื่องการเขียนมากกว่าทักษะอื่น ๆ (ผัสพรพรรณ วิวัฒนศานต์, 2543)

ปัญหาสำคัญที่สุดที่มีผลต่อการเขียนภาษาอังกฤษก็คือ ไวยากรณ์ ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบหลักในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร Long และ Richards (1987 อ้างถึงใน กาโสม หมาดเต็น, 2560 : 33) ระบุว่า ไวยากรณ์เป็นแกนหลักของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั้งนี้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารให้ถูกต้องและสมบูรณ์ ทั้งนี้ ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีพื้นฐานไวยากรณ์ดี จะสามารถเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งการพูด การอ่าน และการเขียนได้เร็วกว่าและดีกว่าผู้ที่ไม่รู้หรือรู้ไวยากรณ์อังกฤษน้อย (นเรศ สุรสิทธิ์, 2547 อ้างถึงใน กาโสม หมาดเต็น, 2560 : 33) เพราะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จะช่วยให้สารที่ผู้ส่งสารสื่อไปยังผู้รับมีเนื้อความที่ถูกต้อง และตรงตามเจตนาของผู้ส่ง เนื้อความไม่ผิดเพี้ยนจนทำให้การสื่อสารนั้นล้นหลวม หรือเกิดความเข้าใจผิดระหว่างกัน และยังเป็นการช่วยยกระดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (กรองแก้ว ฉายสภาวะธรรม, 2537)

เมื่อพิจารณาจากปัญหาด้านการเขียนภาษาอังกฤษ มีนักการศึกษาหลายท่านได้พัฒนาแนวทางการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งกระบวนการสอนเขียนตามแนวคิดของ Brookes และ Withrow ได้รับการยอมรับว่าเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเบื้องต้นของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ โดย จีรสุดา เลิศปัญญาณูช (2552 : 4) กล่าวว่า กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของ Brookes และ Withrow จะประกอบด้วยกระบวนการสอนการเขียน ซึ่งมีทั้งสิ้น 10 ขั้นตอน โดยเริ่มจากการที่ผู้เรียนจะต้องฝึกคัดลอกบทความให้ถูกต้องตรงกับบทความต้นแบบให้ได้ ก่อนที่จะฝึกหัดในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของคำนาม คำสรรพนาม กริยาและ กาลเวลาของประโยคให้สัมพันธ์กับขั้นตอนการเรียนแต่ละขั้น ซึ่งขั้นตอนทั้งหมด 10 ขั้นตอน

จากจุดเด่นของกระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของ Brookes และ Withrow คณะผู้วิจัยจึงนำมาปรับใช้กับกระบวนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ รวมถึงพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยนักศึกษาจะได้ฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งการฝึกจะเป็นการฝึกฝนแบบซ้ำ ๆ ในบทความที่หลากหลายเพื่อให้เกิดความชำนาญยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ด้านไวยากรณ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังกระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow

สมมติฐานของการวิจัย

หลังจากที่นักศึกษาได้รับการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow แล้ว นักศึกษามีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow ถือว่าเป็นการพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์และความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ในระดับสูงต่อไปได้เป็นอย่างดี คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัย โดยศึกษาความรู้ด้านไวยากรณ์ เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังกระบวนการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow และศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow โดยกำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

ตัวแปรต้น

กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ

Brookes and Withrow

1. ชี้นำเสนอ
2. ชี้นำฝึกอ่าน
3. ชี้นำฝึกเขียน
4. ชี้นำประเมินผลการฝึก
5. ชี้นำความรู้ไปปฏิบัติ
6. ชี้นำประเมินผลงานเขียน

ตัวแปรตาม

1. ความรู้ด้านไวยากรณ์
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่โดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตรบัณฑิตปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ซึ่งกำลังศึกษาในรายวิชา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (English Writing Skills) รหัส ED1087 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 24 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (English Writing Skills) รหัสวิชา ED1087 จำนวน 10 แผน (นำมาใช้ในการวิจัยนี้ เฉพาะแผนที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการสอนการเขียนโดยใช้รูปแบบของ Brookes and Withrow)

2.2 แบบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์

2.3 แบบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

2.4 แบบวัดความพึงพอใจ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ออกแบบโดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow อ้างอิงตาม มคอ.3 รายละเอียดรายวิชา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (English Writing Skills) รหัสวิชา ED1087 มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ (5 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556) และรายวิชา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (English Writing Skills) รหัสรายวิชา ED1087 ซึ่งเป็นรายวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ

2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow จำนวน 10 แผน ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 15 ชั่วโมง

3) นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสม

ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินตามวิธีของ Likert ที่ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 107) ซึ่งได้กำหนดระดับคะแนนการประเมิน ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

3 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

2 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

1 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4) วิเคราะห์ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน แล้วเทียบกับเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพตามคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

3.21 – 4.00 หมายถึง มีคุณภาพความเหมาะสมมากที่สุด

3.41 – 3.20 หมายถึง มีคุณภาพความเหมาะสมมาก

1.61 – 2.40 หมายถึง มีคุณภาพความเหมาะสมปานกลาง

0.81 – 1.60 หมายถึง มีคุณภาพความเหมาะสมน้อย

0.00 – 0.80 หมายถึง มีคุณภาพความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ย 3.41 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์คุณภาพความเหมาะสมที่ยอมรับว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้

5) บรรจุแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow ที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วไว้ในส่วนที่ 5. แผนการสอนและแผนการประเมินของรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (English Writing Skills) รหัสรายวิชา ED1087 เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย

3.2 แบบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์

แบบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ รวมทั้งศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษา อังกฤษ (5 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556) และรายวิชา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (English Writing Skills) รหัสรายวิชา ED1087 ซึ่งเป็นรายวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ

2) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลแบบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์

3) สร้างแบบทดสอบ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน วัดสิ่งเดียวกันเพื่อต้องการเปรียบเทียบพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนก่อนและหลังใช้เครื่องมือ โดยเป็นแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ

4) ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความถูกต้องของภาษาที่ใช้ โดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อทดสอบและพฤติกรรมที่ต้องการวัดความสามารถ

5) วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยพิจารณาข้อทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ถือว่าเป็นข้อทดสอบที่มีความสอดคล้อง และจากการวิเคราะห์พบว่า แบบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์มีค่า IOC อยู่ที่ 1.00

6) นำแบบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตรบัณฑิตปีที่ 4 และ 2 จำนวน 30 คนเพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบ เป็นรายข้อโดยพิจารณาข้อทดสอบที่มีความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์ 0.20 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ 0.20 ขึ้นไป เลือกข้อทดสอบที่มีความเหมาะสมมากที่สุด จำนวน 40 ข้อ

7) จัดพิมพ์แบบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.3 แบบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

แบบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุนภาพเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอนการเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow โดยเฉพาะหนังสือต้นฉบับ 10 Steps: Controlled Composition for Beginning and Intermediate Language Development พิมพ์ครั้งที่ 2 (Brookes, G., and Withrow, J. 1996).

2) นำตัวอย่างบทความที่ใช้ในหนังสือมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน แยกเป็นบทความสำหรับใช้เป็น Pre-test และ Post-test และใช้เป็นบทเรียนระหว่างการฝึกเขียน

3) นำบทความที่ใช้เป็นแบบฝึกหัด pre-test และ post-test มาทำการตรวจให้คะแนนตามที่ระบุไว้

4) นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow มาทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่อไป

3.4 แบบวัดความพึงพอใจ

แบบวัดความพึงพอใจ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุนภาพ ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ
- 2) สร้างแบบวัดความพึงพอใจต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow โดยให้ผู้เรียนประเมินตามวิธีของ Likert ที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 107) ซึ่งได้กำหนดระดับคะแนนการประเมิน ดังนี้
 - 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
 - 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
 - 3 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
 - 2 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
 - 1 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
- 3) นำแบบวัดความพึงพอใจต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้และความสอดคล้องของข้อความถามกับประเด็นที่วัดความพึงพอใจ
- 4) วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยพิจารณาข้อความถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50–1.00 ถือว่าเป็นข้อความถามที่มีความสอดคล้องเหมาะสมและจากการวิเคราะห์ พบว่า ข้อความถามของแบบวัดความพึงพอใจทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ฉ)
- 5) นำแบบวัดความพึงพอใจต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นศึกษาศาสตรบัณฑิตปีที่ 2 และ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 125) และจากการวิเคราะห์ พบว่า แบบวัดความพึงพอใจมีความเชื่อมั่น 0.81 แสดงว่าเป็นแบบวัดความพึงพอใจที่มีความเชื่อมั่นในระดับสูง เหมาะสมในการนำไปใช้เป็นแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้
- 6) จัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแก่นักศึกษา

2) ดำเนินการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 24 คน ด้วยแบบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์จำนวน 40 ข้อ ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

3) ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน ใช้เวลา 20 ชั่วโมง โดยใช้เวลาเรียนปกติตามตารางที่ 1

ตาราง 1 ระยะเวลาดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow

ครั้งที่	เนื้อหา	ชม.	เวลา
1	ตัวอักษรและเครื่องหมายวรรคตอน	2	13.30 – 15.30
2	คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน	2	13.30 – 15.30
3	คำสรรพนาม	2	13.30 – 15.30
4	การเปลี่ยนเอกพจน์เป็นพหูพจน์	2	13.30 – 15.30
5	การเปลี่ยนพหูพจน์เป็นเอกพจน์	2	13.30 – 15.30
6	การเปลี่ยนประโยคจากบอกเล่าเป็นปฏิเสธ (Present Tense)	2	13.30 – 15.30
7	การเปลี่ยนประโยคจากปัจจุบันเป็นอดีต 2		13.30 – 15.30
8	การเปลี่ยนประโยคจากบอกเล่าเป็นปฏิเสธ (Past Tense)	2	13.30 – 15.30
9	การเปลี่ยนประโยคจากปัจจุบันเป็นอนาคต	2	13.30 – 15.30
10	การเปลี่ยนประโยคบอกเล่าเป็นปฏิเสธ (รวมทุก Tense)	2	13.30 – 15.30

4) ดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ซึ่งเป็นแบบวัดคู่ขนาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ดังนี้

1) วิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตรบัณฑิตปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow โดยการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples)

2) วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตร์บัณฑิตปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow โดยการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Dependent Samples)

3) วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow ของนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตร์บัณฑิตปีที่ 3 สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1) ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
 - 1) IOC ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence)
 - 2) p (ค่าความยาก), r (ค่าอำนาจจำแนก)
3. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน
 - 1) t-test for Dependent Samples

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตร์บัณฑิตปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตร์บัณฑิตปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการศึกษา “การพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow” ของนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตรบัณฑิตปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตรบัณฑิตปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจาก 1) แบบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ออกแบบมาให้สอดคล้องกับกระบวนการสอนการเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow โดยเริ่มจากขั้นตอนง่าย ๆ ไปจนถึงขั้นตอนที่ยากขึ้น ซึ่งนักศึกษาจะได้ฝึกการเขียนภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง โดยอาศัยบทความตัวอย่างเป็นแบบฝึก ซึ่งจะฝึกตั้งแต่การใช้อักษรตัวใหญ่-ตัวเล็ก (capitalization) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (punctuation) การใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน (synonyms and familiars) การเปลี่ยนใช้คำสรรพนาม (pronouns) การเปลี่ยนเอกพจน์เป็นพหูพจน์ (changing the singular to the plural) การเปลี่ยนพหูพจน์เป็นเอกพจน์ (changing the plural to the singular) การเปลี่ยนประโยคบอกเล่าเป็นประโยคปฏิเสธ (changing the affirmative to the negative in all tenses) และการเปลี่ยนกาลในรูปแบบต่าง ๆ (changing the tenses in the sentences) ดังนั้น การฝึกเขียนแบบเป็นขั้นเป็นตอนอย่างเป็นระบบช่วยทำให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาโสม หมาดเด็น (2560 : 33) ได้ศึกษา “ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน” โดยพบว่า ระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และงานวิจัยของ วรนุช คล้ายสุบรรณ (2556 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา “ผลการใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คสและวิทโรว์ต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง” โดยพบว่า ความสามารถในการเขียน

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว ที่เรียนด้วยกระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คสและวิทโธร์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตร์บัณฑิตปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบของ Brookes and Withrow สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ วิจิตรา สุระคำพันธ์ (2558, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คสและวิทโธร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” โดยพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ได้รับการจัดการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คสและวิทโธร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรสุดา เลิศปัญญาสุข (2553 : 67) ได้ศึกษา “การพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์และความ สามารถทางด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของบรู๊คส และวิทโธร์” พบว่า ผู้เรียนคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีคะแนนความรู้ด้านไวยากรณ์ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยคะแนนเพิ่มขึ้นจากการทดสอบครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 และค่าเฉลี่ย คะแนนความสามารถทางด้านการเขียนพบว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และเพิ่มขึ้นตามลำดับ ตั้งแต่่างานเขียนชิ้นที่ 1 ถึงชิ้นที่ 6 โดยอาจสืบเนื่องมาจาก (1) การฝึกเขียนตามบทความตัวอย่าง กระบวนการสอนการเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow ออกแบบมาโดยให้ผู้เรียนเริ่มต้นฝึกคัดลอกบทความให้ถูกต้อง เพื่อสร้างความคุ้นเคย ทั้งนี้บทความที่นำมาให้ผู้เรียนฝึกคัดลอกก็เป็นบทความสั้น ๆ ไม่ยาวมากนัก ซึ่งผู้เรียนสามารถเขียนเสร็จภายในเวลา 5 – 10 นาที จึงไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่าย (2) การเลือกใช้คำที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ 2 ของกระบวนการสอนการเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการเลือกใช้คำต่าง ๆ ในบริบทที่เหมือนหรือใกล้เคียงกัน รวมถึงบริบทที่แตกต่างตรงกันข้าม ซึ่งจะมีผลส่งไปถึงการเลือกใช้คำนำหน้านาม (article) ระหว่าง a และ an อีกด้วย (3) การเลือกใช้คำสรรพนามแทนคำนาม กระบวนการสอนการเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow มีบทความสั้น ๆ ที่ออกแบบมาให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้คำสรรพนามแทนคำนามให้ตรงตามเพศของคำนาม (4) การเปลี่ยนพจน์ กระบวนการสอนการเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow มีบทความที่ออกแบบมาให้ผู้เรียนได้ฝึกเปลี่ยนคำนาม คำสรรพนามและกริยาให้มีพจน์ตรงกัน (5) การเปลี่ยนประโยคบอกเล่าเป็นประโยคปฏิเสธ กระบวนการสอนการเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow มีบทความให้ผู้เรียนได้ฝึกเปลี่ยนจากประโยคบอกเล่าเป็นประโยคปฏิเสธ ซึ่งนอกจากการเติม not แล้ว ยังรวมไปถึงการใช้คำตรงกันข้าม (antonym)

เพื่อสร้างประโยคที่มีเนื้อความปฏิเสธ และ (6) การเปลี่ยนกาล (tense) กระบวนการสอนการเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow มีบทความที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกเปลี่ยน tense โดยเริ่มจากขั้นตอนง่าย ๆ ไปจนถึงขั้นตอนที่ยากขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นศึกษาศาสตรบัณฑิตปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ Brookes and Withrow พบว่าโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ข้อที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีอยู่ทั้งสิ้น 17 ข้อ ได้แก่ มีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน กระบวนการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา นักศึกษามีโอกาสแสดงความรู้ความสามารถ นักศึกษามีความสุขและสนุกกับการเรียนการสอน อาจารย์ผู้บรรยายมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา กระบวนการเรียนการสอนมีความหลากหลาย สื่อการเรียนการสอนมีความพอเพียงต่อจำนวนนักศึกษา สื่อการเรียนการสอนกระตุ้นความสนใจ สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับบทเรียน การประเมินผลมีความยุติธรรม แบบทดสอบเป็นไปตามจุดประสงค์และสอดคล้องกับกิจกรรมบทเรียน ผู้สอนให้คำแนะนำที่มีประโยชน์จากการจัดการเรียนรู้ กระบวนการเรียนการสอนเน้นการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนการสอนทำให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนมากขึ้น สื่อการเรียนการสอนมีความชัดเจนและตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชาตรงกับความต้องการของนักศึกษา และ มีการแจ้งเกณฑ์การประเมินล่วงหน้า ส่วนข้อที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เนื้อหาครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน เนื้อหาวิชาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก และ นักศึกษานำความรู้จากรายวิชานี้ไปใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผศ.พรพรรณ วิวัฒน์สานต์ (2543 : 102) ที่ได้ศึกษา “การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนัก เรียนประถมศึกษปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธว์” โดยพบว่า นักเรียนชอบกิจกรรมของครู ชอบบทความที่ใช้เป็นตัวอย่างในการเขียน สื่อที่ใช้สอนมีความเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ครูใช้สื่อที่หลากหลาย ในกระบวนการเรียนการสอน ครูเน้นให้นักเรียนทุกคนได้คัดลอกบทความ ครูเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนของนักเรียนทุกคน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1) กระบวนการสอนเขียนด้วยรูปแบบของ Brookes and Withrow เป็นการจัดการเรียนรู้แบบสำเร็จรูปที่ออกแบบมาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับต้นและระดับกลาง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีการทบทวนและคุ้นเคยในการเขียนอย่างระมัดระวังมากขึ้น ทั้งนี้ควรมีการเพิ่มบทความหรือพัฒนาบทความที่ใช้ในการฝึกเขียนเพิ่มเติมจากที่มีในหนังสือ 10 Steps: Controlled Composition for Beginning and Intermediate Language Development (Brookes, G., and Withrow, J. 1996) เพื่อให้ได้บทความที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

2) กระบวนการสอนเขียนด้วยรูปแบบของ Brookes and Withrow มีขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอน 10 ขั้นตอน โดยเน้นขอบข่ายการเรียนรู้แบบกว้าง ๆ ดังนั้น จึงควรมีการพัฒนาเพิ่มเติมขั้นตอนอื่น ๆ เพิ่มขึ้นเพื่อให้ครอบคลุมขอบข่ายที่ผู้เรียนควรรู้ในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบทความเพื่อนำมาใช้กับกระบวนการสอนเขียนด้วยรูปแบบของ Brookes and Withrow

2) ควรทำการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มขั้นตอนในกระบวนการสอนเขียนด้วยรูปแบบของ Brookes and Withrow จากที่มีอยู่ 10 ขั้นตอนเพื่อให้มีความครอบคลุมมากขึ้น

3) ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการสอนเขียนด้วยรูปแบบของ Brookes and Withrow กับการสอนเขียนแบบอื่น ๆ

4) ควรทำการศึกษาวิจัยกระบวนการสอนเขียนด้วยรูปแบบของ Brookes and Withrow กับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการเขียนประโยคที่มีความซับซ้อน

บรรณานุกรม

- กรองแก้ว ฉายสภาวะธรรม. (2537). *ภาษาอังกฤษสำหรับอาชีพการงาน*. กรุงเทพฯ : ต้นธรรม.
- กาโสม หมาดเด็นและนิสากร จารุมนี. (2560). ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย*.
- จิรสุดา เลิศปัญญาบุษ. (2553). *การพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์และความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการเขียนตามรูปแบบของ Brookes และ Withrow*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ญาดา คุ่มแก้ว. (2547). การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเขียนบันทึก. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*. 19(1) สืบค้นจาก <http://anchan.lib.ku.ac.th/kukr/handle/003/21030> เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2560.
- ธนิษฐา นาคสวัสดิ์. (2541). *การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียน ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรมการศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผัสสพรรณ วิวัฒน์สานต์. (2543). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิด ของ บรู๊คส์และวิทโธร์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณุช คล้ายสุบรรณ. (2556). ผลการใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธร์ต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลาง. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม*, 8(2) : p. 50.
- วิจิตรา สุระคำพันธ์. (2558). *ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิด ของบรู๊คส์และวิทโธร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน.
- บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. (2559). *หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา การสอน ภาษาอังกฤษ (5 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559)*. คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชา การศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

อัจฉรา วงศ์ไธธร. (2538). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Brookes, G., and Withrow, J. (1996). *10 Steps: Controlled Composition for Beginning and Intermediate Language Development*. 2nd ed. Englewood

Cliffs, New Jersey : Prentice Hall.